

tischen greep weten te ontrukken. Nu of nooit. Alles kan nog rech kom, maar dit is de eerste, maar ook de laatste kans. Wordt dit contract aangenomen, dan zitten wij voor goed aan de apothekers vast; verwerpen wij het voorstel, dan zal zeer zeker in het eerste half jaar onze weg niet op rozen gaan, maar wij hebben onszelf hervonden. Moge de algemeene vergadering ditmaal verder zien dan ons hoofdbestuur.

Utrecht, 15 Juni 1915.

A. SCHUCKINK KOOL.

ZIEKENBRIEFJES.

I.

Als een der voornaamste bestaansrechten der bij elken geneesheer beruchte ziekenbriefjes wordt hun onmisbaarheid voor de verzekeringsmaatschappijen en de ziekenfondsen genoemd. Om dit argument aan de voorstanders uit de hand te slaan, zij het mij vergund het volgende ervaringsfeit mede te deelen.

Naar aanleiding van een op voorstel van collega BERDENIS VAN BERLEKOM en ondergeteekende in 1910 door de afdeling Walcheren aangenomen motie, de wenschelijkheid van afschaffing der ziekenbriefjes uitsprekende, besloot het bestuur van het ziekenfonds der werklieden van de Koninklijke maatschappij „de Schelde” te Vlissingen uit eigen beweging, voortaan deze briefjes niet meer te vragen en de contrôle te doen geschieden door de werklieden-leden van genoemd bestuur. De invloed van dezen maatregel blijkt uit het onderstaande statistiekje:

Jaar	Gemiddeld aantal werklieden	Aantal ziektedagen	Gemiddeld aantal ziekte-dagen per werkman	
1909	1556	11816	7.6	} controle door ziekenbriefjes
1910	1349	11267	8.35	
1911	1598	9659	6.04	} controle zonder ziekenbriefjes door de werklieden zelve
1912	1679	10027	5.97	
1913	1727	10964	6.35	
1914	1757	11361	6.46	

Het is wel niet noodig te vermelden, dat, na deze ervaring, het ziekenfondsbestuur niet meer terugverlangt naar de ziekenbriefjes der geneesheeren.

Vlissingen, 14 Juni 1915.

A. STAVERMAN.

II.

Mag ik een enkele opmerking maken naar aanleiding van het voorstel e van het hoofdbestuur? Bij eventueele aanneming daarvan wordt het aantal bindende besluiten weer met een vermeerderd. Is dat noodig of nuttig? Over het algemeen zijn de artsen zeer gesteld op vrijheid van handelen, zóó zelfs, dat ik hen door een inspecteur van de volksgezondheid heb hooren betitelen als anarchisten. En nu gaan wij ons hoe langer hoe meer binden. Bindende besluiten schijnen nu eenmaal noodig te zijn, een noodzakelijk kwaad. Maar laten wij ons daarin zooveel mogelijk beperken en als eisch stellen, dat zij beslist noodig of nuttig zijn voor de aan onze zorgen toevertrouwde zieken, voor onzen stand of voor onze Maatschappij. Het bindend besluit ontrent het niet afgeven van ziekenbriefjes voldoet aan geen van die eischen. Ook geldt het hier geen geneeskundige ethiek.

Wij ontdoen ons alleen van een beetje moeite, zooals collega SNOECK HENKEMANS in het *Tijdschrift* van 17 April doet uitkomen. Daarvoor de vrijheid van handelen der leden van de Maatschappij aan banden te leggen komt mij bedenkelijk voor. En